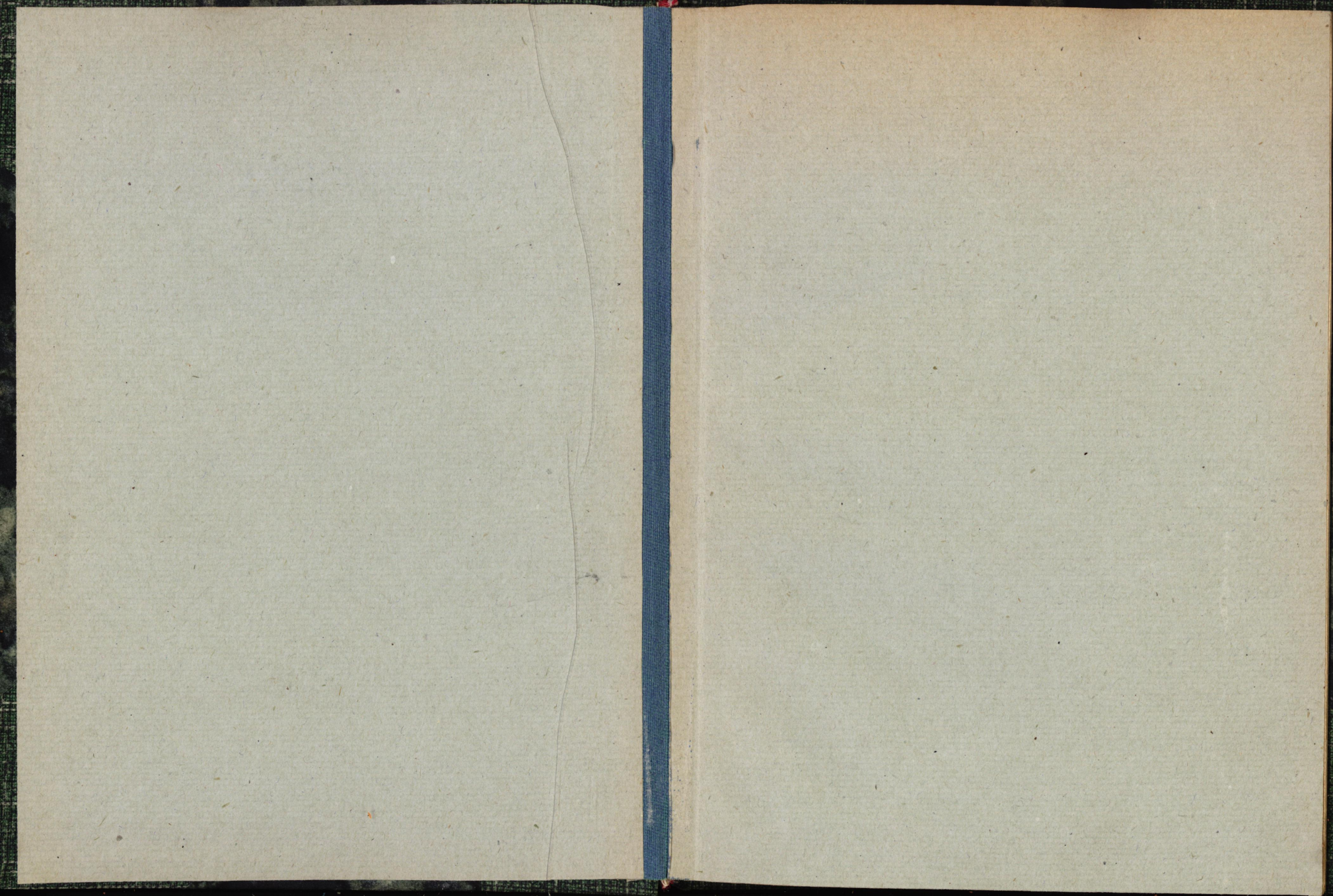

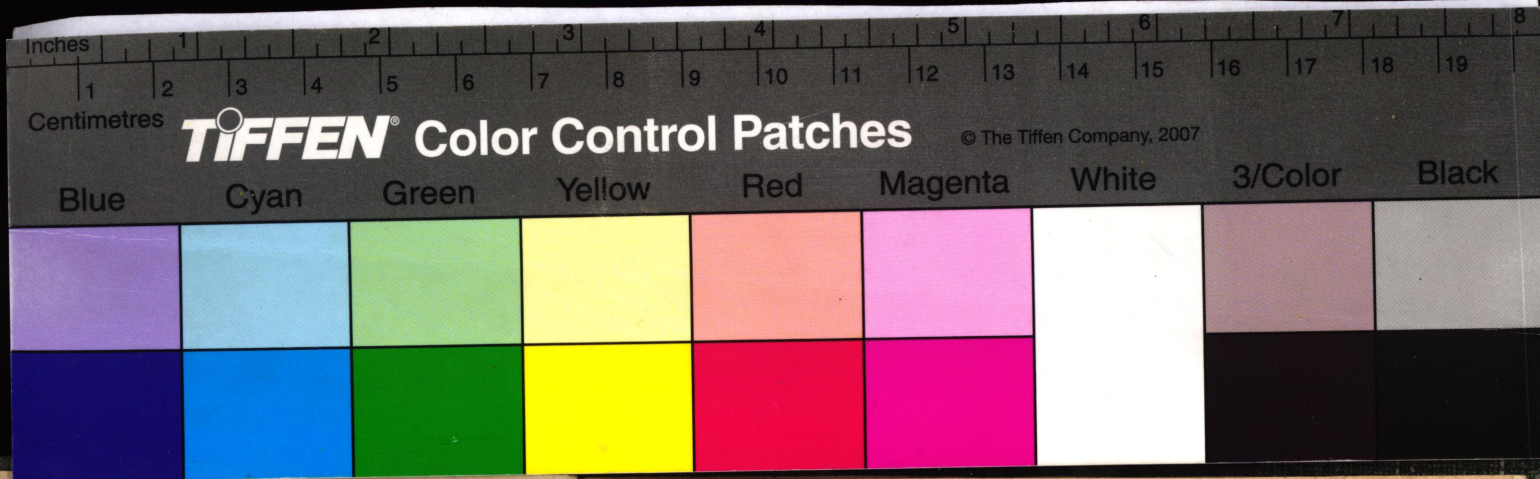
R.M.I.4°

170

Decsi Gáspár

Dávid és
Bethsabé

HISTORIA

170
AZ DAVID KIRÁLYNAC VRIÁSNAC FE-
leségeuel valo vétkéröl, miképpen Daud Vriást az
Hadbán Ioab által Raba városánac viuaşákor
meg öleté: az vtán Bethsabét feleségül ma-
gánac el vőtte. Nathá Prophetánac meg
feddéséröl, è mellet szép intéseckel
mostan vyionnan versekben
ferezttetet.

Ad notam Mostan valo üdöben etc.

Rága dolgot beféllec kerlec meg halgassá-
toc, Emberec gyarłoságban kic bűnben fo-
gantattoc, az Istenec haragját az bűn ellen
lalsátoc, és iól meg tanulmányatoc, hogy bűnben ne él-
lyetec, bűnben el ne vesszetec, meg mondom mit te-
gyetec

Erre segillyen minket mi teremő Istenűnc, ki-
nec tífteşségére legyen igyekőzetűnc, minden Kereş-
tyének nec mi mostan használhasűnc, irást magyaráz-
hasűnc, hogy velec mi élheşűnc, velec bodogulhas-
űnc, és meg koronáztasűnc.

Czuda Ördög nec dolga nagy nyughatatlanşága,
az régi gyilkosşágot hogy soha nem hagyhattya, mint
az suo Oroşlánt çhség féllel hordozza, az ruhokat
bán-

HISTORIA

170
AZ DAVID KIRÁLYNAC VRIÁSNAC FE-
leségéuel valo vétkérol, miképpen Daud Vriást az
Hadban Ioab által Raba városának viuasákor
meg öleté: az vtán Bethsabét feleségül ma-
gának el vötte. Nathá Prophetának meg
feddéséröl, è mellet sèp intésseckel
mostan vyionnan versekben
szereztetet.

Ad notam Mostan valo üdöben etc.

Rága dolgot beféllec kerlec meg halgassá-
toc, Emberec gyarlosigkeitban kic bünben fo-
gantattoc, az Istennek haragyát az bün ellen
lalsátoc, és iöl meg tanulmányátoc, hogy bünben ne él-
lyetec, bünben el ne vesszetec, meg mondom mit te-
gyetec

Erre segillyen minket mi teremto Istenünc, ki-
nec tistetségére legyen igyeközetünc, minden Keres-
tyéneknek mi mostan használhasünc, irást magyaráz-
hasünc, hogy velec mi élhesünc, velec bodogulhas-
sünc, és meg koronáztassünc.

Czuda Ördögnec dolga nagy nyughatatlanfága,
az régi gyilkosságot hogy soha nem hagyhattya, mint
az suo Oroszlánt chség fellel hordozza, az ruhokat
bán-

2 bántatta, azonképpen gyilkosság, ördögöt az hiunek-
nek az halálokra iutatta.

Sí. Peter est mindennec nagy nyíluán bizonitya,
az David példayais mint tükörben mutatta, és hogy
nyíluán tudgyad Historiáját halljad, David esetét er-
czed, álnoc Ördög haloyát minden czalardságúal,
hogy tölled tauoztassád.

Igen nagy bossúságot David szenvedet vala, mi-
kor Amon Királyhoz követit külte vala, Követinec
szakállait felben metelte vala, ségyenítötte vala, Söt
még ruháiokatis szinten allfelekeig mind el mettzette
vala.

Gyalázat követeken valami eset vala, afit az Da-
vid magára nagy méltán vötte vala, az Amon fiaira és
az ő Királyokra méltán haragut vala, haragyában vi-
tézit fel indította vala, bossúyát állya vala.

Akkor idő iartában estendő forgásában, az A-
mon fiaira valo nagy haragyában, ssep tauassal me-
gen ismer Ioab Hadnagyát sereget költi vala, Ioab
Hertzeg az Amon földét el dúlta vala, Rabát szállotta
vala.

Serénkedic dolgában Ioab az Vár virásban, Da-
vid Ierusalembe lakic gyönyörűségben, ő királyi há-
zában felső palotayában, az vaczoráló helyében, va-
gyon hiuolkodásban, egy ablakról másakra vagyon
nagy setalásban.

Pokolbeli ördegnec nincz ortzáya mint ebnek,
ayto

ayto meget hól helye az hiuatlan vendégnek, afit so-
ha nem gondollya, valamint iár afit mongya, de afitót
be nitatta, ha dolgod nincz dolgotád, hiuolkodni
ő nem hágy, veszedelmedre vigad.

Akkor Király ablakon hogy ki tekintet vala: V-
riásfeleléget feredni láttya vala, Isten paranczolattyát
el feleitötte vala, Affiont kéuánta vala, hamar hiuatta
vala, vele vétkezet vala, haza boczáta vala.

Régé afit beféllettéc, Deác bölczec hirdettéc, (o-
culi volubiles sunt in amore duces) a sem a szeretetre
első gradicz az bünre, vezér veszedelmedre, David bi-
zonyilag ebben, ha kételkednél benne, de lám te is for-
gás ebben.

Intem az Férfiakat Davidon tanullyanac, seme-
teket süntelen fenytékben tarczátoc, ha tálban kontz
afionra, nem kel nézni az konttyra, lám minnyayan
tudgyátoc, azért az mit beféllec, kerlec meg fogad-
gyátoc, ha iobbulni akartoc.

Affionnépec kic vattoc Bethsaben tanullyatoc, az
férfi semc előt gyakran ki ne forogyatoc, semérme-
sec legyetec, házatokban üllyetec, gyakran ki ne iár-
yatoc, hogy gonosi kéuanfagra, gonosi paraznafagra
okorti ne adgyatoc.

Afit iól tudom banyátoc, de en igazat mondoc,
igen frissen öltöztec, nagy aranyaloc vattoc, férfiac
seme előt nagy gyakorta forgottoc, mosolgotoc tán-
tzoltoc, felec raita czeket azért czelekeditoc, hogy sem

A 2. (kapyő raitatoc.

Ki mit keres meg leli lam aſt ſoktác mondani, Vriás feleſégén azért illic tanolni, ki hogy már terhes vala, hogy meg kezdé iſmerni, kezdé ot meg iyedni, magában gondolkodni, ſégyen valláſtól felni, Királynac izengetni.

Láſſa vgymond felſéged mit kellyé czelekedned, mert az mi nállam vagyon nem tagadhatod tudod, én feyemet haláltól, Vramnac haragjától mentheted ha akarod, Királyi feyedetis oly nagy ſégyé valláſtól, láſſad mint ótalmazod.

Lás rettenetes dolgot az parázna terméſet, ki me-hénec gyümölcsét, felti mint ellenſégét, és iámbor házafſoknac az ő vigaſtaláſoc, és nagy gyönyörűſég, paraznáknakis léſen halálos ellenſég, és nagy keſerűſég.

Igen hánnyác eſőket mint feddezzéc bűnöket, lelki iſmereteket, mert ſurdallya ſűueket, gyakran ő magzattyoknac ki ontyác ő véreket, végezic életeket, ſégyent hogy ne vallyanac, azon igen forgódnac, de heában fáradnac.

Ackor Daudid ez dolgot hogy meg hallotta vala, hadnagyánac Ioabnac táborba izent vala, Vriáſt hamarſággal haza boczatanáya meg paranczolta vala, Vriás az Királyhoz ottan haza iőt vala, vele ſemben lőt vala.

Mint vagyon az en ſolgám, Ioabot kérdezi vala, az Hadnac ſerenczéyét ő tudakozza vala, Város meg véte-

vételéről hogy ha reménſég volna, nagyon kérdezi vala, de képmutato vala, mert ezeket eléggé minden-nap hallya vala.

Mennyel immár házadhoz Király aſt paranczola, egyél igyál nyugodgyál mert tudom meg fáratál, Aſſony feleſégeddel regulta már nem háltál, vele ſemben nem voltál, gondolodé hogy nem vár, hogy már látni nem kéuán, táuol léted hogy nem fáy.

Vriás el indula Király elől fordula, de házához ackoron menni ő nem ackara, ſolgalo tárfaiual Király aitaya előt meg maradot vala, de mikoron a Király eſt meg ertette volna, el czodálkozot vala, neki igy ſóllot vala.

Czodálkozom dolgodon kemény terméſeteden feleſégétől valo nagy idegenſégeden, más mikor meſſſe földről Vároſában be megyen, feleſégéhez megyé, ő velle ſemben léſen, gyönyörűſégben léſen, nyugalomban léſen.

Vriás hogy eſt hallá felele az Királynac, az Iſten nec ladáya, Izrael nec tábor, az en Vram Ioabis, mind az mezőben vadnac, ſanyaruſágban vadnac, né illic hogy enmagam be ményec en házamban, legyec nyugalomban.

Király az Vriásnac ot iſmeg paranczola, hogy ő Ierufalemből addig ki ne indulna, Királynac aſtafánál vaczorán ő vendége vigan lakni akarna, más nap minden békével ő Vrához Ioabhoz, táborban el in-

Király ő vaczorayát hogy késítötte vala, Vriást vaczorára ottan hiuatta vala, bánfándékból itatra ötet ingerli vala, résegítötte vala, De akkoris Vriás házához nem ment vala, társaiual hált vala.

Böfölködic magában Dávid nagy busultában, kap kétfelé dolgában, mint ha halna Dunában, nagy nyughatatlanságba, vagyon gondolkodásban, alnokság forralásban, vagyon leuel írásban, Vriástól Ioabnac kit külgyen az Taborban.

Az Király leuelénec sommáya imez vala, hogy Hitteus Vriás Királt meg fitta volna, ő paranczolatnyának engedetlé löt volna, föfogadatlá volna, halálra méltó volna, azért gögya Ioabnac erre léne azt módá.

Az hól az ellenségnec látod nagyob ereyét, ti ellenetec valo nagyob fenekedését, leg erősb vitézeknec Várasból ki útését, veletéc útközését, Vriás ot hagyaféc, egyedöl állattaféc, hogy ő ot meg öletteséc.

Leuelét az Királynac hogy Ioab meg oluafa, Király paranczolatnyát meg vetni nem akara, leg első útközetbő Vriást ellenséggel ottá semben boczátá, ötet magának hagyá, soc iambor ötet halálnac adá.

Követet az Királyhoz hamar Ioab boczátá, Vitéznec vésedelmet ki neki meg módanà, de azért Királynac haragyát látnia, feddétet hallania, Vriás halális neki meg mondanáya, haragyát szállitanà.

Dávid az izeneret hogy meg hallotta vala, az Vriás halálát örömett hallya vala, Ioab hogy ne bánkodnéc, ezen ő ne törödnéc azt paranczollja vala,

hogy Had dolga ez volna, segyuet senkit nem bánná, nagy fennyen mongya vala.

Hir lön Bethsabenakis Vriás halálában, kinec Vra halála búue vala banatban, Sido módra ő hayát el változtatta vala, gyázban öltözet vala, de azt minémi búuel ő czelekedi vala, őmaga tudgya vala.

Bethsabe sírásánac ideye el tölt vala, Dávid Király házához az affont vitte vala, feleségül magának azonál vötte vala, vele vigadoz vala, végre affóy Királynac egy férfit magzatot ez Világra búlt vala.

It immár nektec bóloc iffiac meg halgassátoc, kie házasság rendire magatokat adgyátoc, Vriás vésedelmet esetekben tarczátoc, és iöl meg gondollyátoc, akkor vgy forgódgyátoc, affionyal házatokban hogy halált ne hozzatoc.

Soha nem iauallhatom, iónac soha né mondom, iffiac ti dolgotokat ebben nem iauallható, leány nézni ha mentec, czac formára gondoltoc, ha lép azt kerdezitec, iöuendőt nem gondoltoc, velle mint nyughassátoc, arra keues gondotoc.

Séplégnec terméseti mindent hozzáya venni, ő magát szereteni, mint az méz nyalatatni, mindét könnyen meg verni, mindent könnyen meg ölni, bölczet bolondítani, iamborúsággal feddezeni, azzal mint hadakozni, senkiuel nem gondolni.

Sépség mely igen kedues ismeg oly vésedelmes, Vriás halálából melyet esedben vehet, Felesége szépsége miat mely igen vese, mely méltatlan fenuede,

Ioseph Tömletzre méne, Dina seplőt senuede, Thamar azont senuede.

Sara asszony szépsége Abrahánac mit ferze, Farahó Király miat hogy czac feye né vesze, hazugsággal életit óalmaznia kellett, né vala mit tennie, több példát hoznéc erre, kinec nem Tök a feye, meg elégfic ezeckel.

Ha főmat fogadgyátoc iffiac meg nem bannýátoc, tudom szépetis ferettec, adgya természetetec, de csesec legyetec, semetec keuanlagát ebben ne kőűessetec, társotoc hogy semérmes, hogy Isten felő legyen, arra igyekezzetec.

Szép termet az Istenec szép nemes aiándeka, de az romlot természet nincz senkinec iauára, ha Isteni félelem iò erkölcs nem hordozza, léfen káruallására, szép és hituán erkölcsben, olyan mint arany peretz, az dífnónac orrában.

Azért ha emberféges és Istéfelő léfen, ha semérmes snem keuély és engedelmes léfen, ha tékozlo né léfen, ha nagy túrhető léfen, tudgyad hogy a szép léfen, és meguető nem léfen, házastársod iò léfen, senkiuel kőz nem léfen.

Immár mindennec főloc mindentis ra tanítoc, kic nőtelenec vattoc ti meg házafüllýátoc, kic házafágban vattoc azzal elegendgyetec, kit Istentől vőttetec kakuc módra más iámbor testkében ne toyátoc, hogy ségyent ne vallyátoc.

Tisztesség adáséc mindé iámbor semélnec, igazat mert en mondoc nincz ellene senkinec, az házaf-

ság törése nagy ellene Istenec, az ő sent szerzésenec, Szent Pál mongya hogy azoc soha el nem kerülíc itiletit Istenec.

De lás méltatlan dolgot sokakban gonoszságot, iffiac az házafágot kerülíc mint az árkot, más ember feleségét az bűnre keuannyátoc, Istent nem gondolýátoc, az mi tinéktec nem iò, másnakis vgy az nem iò, látni nem akaryátoc.

Kic házafágban vattoc nagyob ti gonoszságtoc, hamar mert meg vnnyátoc az segény Katus assont, mihelt vénfég betegség miat sine meg heruad, vagy máské sebnec tettic, és ha módgyát eitheted az segény Vriásnac ingyen hirré sem tébed.

Tudó mi gödolatod, hogy Vrára kenheted, minden embereckel könnyé el hitetheted, hogyha Vra né léfé, a főlgára haritod, neki tulaidonitod, nagy soc eskűesséckel, soc pénz fizetésséddel, magadat meg ment. Am bátor mind vgy légyen reménfég (heted. meg ne czallyon, emberec sine elót bűned reitekben legyen, de Isten sine elót el fedezue nem léfen, mint Dauid példayából maid meg tanulhatnátoc, és ti meg érthetnétec, hogy ha innom adnátoc.

SECUNDA PARS.

MINT Dauid czelekedéc Istenec ez nem tettéc, gyilkosság, paráznaság ő benne találtatéc, botránkozás tétetéc, Itilő biro elót azért nem reitezhetéc, Nathan hozzà küldetéc, más hir neki érkezéc.

Ki sĕp pĕlda beſĕdet Daudnac mondot vala, ō
magĕnac feyĕre tōruĕnt tĕtetet vala, hogy bĕnĕt is-
mernĕ azon forgōdic vala, vallĕst tĕtetet vala, Kĕrĕlyi
ſellĕgĕnec ſĕben ſĕllot vala, mert tiſti hadgya vala.

Két ember lakic vala vgymond egy Váraskában,
kinec egyic nagy kazdag és iuhos éber vala, a másik
igé szegény és csak egy iuha vala, kit ő pénzé vót vala,
est fel tartotta vala, fiaj leányiual egyyút neuke vala.

Ez a szegény embernek oly igé kedves vala, sem-
minémű falattyát tőle nem tiltya vala, aſtálnál egy
tálból ő vele éſic vala, pohárból iſic vala, velle hállat-
tya vala, mint egy édes leányát vgyan ſereti vala.

Történec az kazdagnac hogy vendégi iouénec,
hánnya veti magában mit főzzen vendéginec, fánta-
lan soc iuhainac nagy soc ökreinec akara kedueznie,
fegénytől az egy inhot, torka verue el vóué, meg fő-
zé vendéginec.

Immár lassá feléged, kazdag mit czelekedet, ez
ilyen ember felől mi volna iteled, Isté népet viseled
törvényét által látod, azért meg itilheted, sőt a' szegény
embernek illyé nagy káruallását né illic el benned.

Ióllehet példa beféd de nyilua igaz beféd, kazdagoc termésetit kiból esedbe vehed, kazdagé ne bātaslec, sőt inkáb adattaslec, arra séki ne bizéc, hól keuānia à súkleg, segnie el vesetséc, mert arra tőrnént tőttec.

Kazdaglágban kic vattoc telhetetlenec vattoc, he-
át az nagy lómánac esni né akaryátoc, az Isten harag-
yáual csak keufet gondoltoc, a fegént vontattyátoc

erről többet nem írólok, erről ez Szent Dauidnak itele-
tit halljátoc.

Dauid hogy ez sőt hallà kazdagra lőn haragya,
haragybá azőnal olly sententiát mőda,él az hatalmas
Isten,hogy ő afit czelekette halálnac volna fia,sőt még
annac felette az egy iuhért nyóltz iuhot fizetni méltó

Czoda embernek dolga rólot termésetű (volna. vala, David hátul palastyát nyakában nem gondola, ő felebarattyánac semében a kis fálkát mely hamar meg találá, de az őnnen semében az gerenda hassáb fát látnia nem akará.

Azért Isten szolgálója Nathán hozzà nyula, bátor-
faggal az táskát hátul elõ fordita, semében à gerendát
õ néki meg mutattya, az példát meg magyarázza,
kazdag hogy Dávid volna, szegény Uriás volna, nyil-
ván ki prædikállà.

Té vagy vgymond az ember az ki ást czelekedted, Izrael Istentől ki nagy soc jókat vöttél, az Izrael népének hogy Királyáua lőttél, Saultól menekettél, Vriás hozta kezedben, felesége eladban, hogy Isten helylyestette.

Ha penig mind ezeckel nem elegettél volna, ezeknél az Istentől ha többet kértél volna, ezeknél még többet is néked adhatot volna, magát nem vonta volna, semmi fogyatkozásod miatta nem lőv volna, ha jámbor lettél volna.

De miért hogy Vradnac befédet meg váltad, az
mi semci előt gonosi azt ezelekedted, Vriást meg ő-

letted, felelégét el vőtted, az Istent meg vetetted, lássad mit nyertél velle, mely mértéckel te mértél, neked is azzal mérnec.

Fegyver nagy haborulás, vérontás hadakozás, házadban nemzetedben lében nagy viszáuonás, Vriás haláláért lében nagy bosszuállás, lében iszonyu czapás, ezektől meg nyugouás nem lében az tágulás, lében igen nagy romlás.

Sőt az Isté házadból ténen magzattid közzül, támaft oly elléféget, ki ki úzzón házadból, te királyi fékedből, ki veszé országodból, minden méltóságodból, fémi kétféged abból, fütua salatz a fékből, ellenséged

Affóy felelégidet kinéc kedueftél vala, (kezeből. Isten az ellenségnec adgya fémed láttára, ki nagy bosszúagadra megyen paráznaagra, mindenek nec láttára a mit te titkó tóttél, Isté aft nyilua téfi fényes napnac

Kic tanito pástoroc Isten papyai vattoc, (látára. immár nektekis főloc ha méfse né volnátoc, az Nathan Prophetának példayát meg lássátoc, aft iól meg forgalsátoc, bűnóc meg feddésében batorfággal tükörül előttetec tarczátoc.

Soha senki fémellyét ebben ne gödollyátoc, Isten nagyob Királnál aft hífé iól tudgyátoc, Királyi féfégnecis örömébe mögyátoc, taskayát meg rázzátoc, haragyát ha lattyátoc, és ha ki ad raitatoc, ottan eléb ál-

De soha ti az rútót fépnec ne mondhas- (lyatoc. fátoc, az feketét féyérnec ne prædicalhasátoc, fémély válogatásban ne találhaslatoc, nagy Vr folgai vattoc,

azért senki kedueért, bűnnec ne keduezzetec, hogy fámot adhaslatoc.

Nemes vrac vattoc vgy mint bölczec vattoc, magatoknac mindenút fabadlágot foglaltoc, az Isté folgainac bűnötéc meg feddését soha ti ne bannyátoc, lelki betegec vattoc, az lelki oruofságot azért ne vtállya-

Isten senki fémellyét nem nézi nemzetfé- (toc. gét, fé. paranczolatryának keresi tífteféget, senkinéc né fénuedi annac kiffébülését, nem túri meg fégefést, ha bánod meg feddését, hallod fényegetését, félyyed nagy bűntetését.

Isténec nagy férelme módhatatlan io tété, kit bűn meg feddésével hoz bűn ísmelésére. higyed előmenetdre, lében iduófégedre, lelked czédelségére, bűnnec meg feddesébé, léfi vakmerőfégbé, léfi engedelmesfégbe

Gondold meg Daud Királt kiról vehetz nagy példát, az Nathan Prophetának nem bannya bátor fáuát, az Isten befédere meg aláza ómagát, ísmere bűnös voltát, Királyi méltóságát, nem nézi vrafágát, téfen im illyen válaft.

Vétköftem az Istennec Világ teremőyéne, nem ragadom semmi helt nem attam törüenyenec, én felebarátomat hú folgámat meg óluén, felelégét el vóttem, álnakúl czelekettem, vallom az Vr Istennec ebben igen vétköftem.

Illy vallását Daudnac Nathan mikor meg hallá Isten kegyelmességét ónéki prædikállya, bűn boczanattyában kételkedni nem hagyà, ne félne paranczola

meg nem halna aſt monda, de ezért büntetetlen nem maradna aſt monda.

Iſten meg kegyelmezet hozzád engedtetet, de hogy ellenſégedtől neue ſidalmaztatot, hogy te bűn- id miat neue ſidalmaztatot, nagy káromlaſt tétet, magzattoc ki ſületet, annac az Vr Iſtentől im halál

Nathá hogy így ſólt vala, házához (végeſtetet. el ment vala, Király fiát az Iſten ottan meg verte vala halálos betegſéget reá boczátot vala, Daudid könyőreg vala, földön feküſſic vala, heted napra az gyermek világból ki mult vala.

Daudid az Vr Iſtennec kedues ébere vala, kit ſiue ſerént valo ſolgánac módor vala, minden akarattya- nac hogy engedelmes vala, nyłuá módotta vala, az iő- uendő Meſiaſt ennec nemzetſégéből lenni igirte vala.

Daudid az Vr Iſtennec válaſtot fia vala, kit örökül magánac Chriſtusbá foglalt vala, ſ. irgalmaſágánac edényéue lőt vala, kit igen ſeret vala, de hogy ő em- ber volna, magától ſemmi volna, látni akarta vala.

Ezért az ő kegyelmét tölle meg nem vonta vala, egy keués ideiglen magánac hatta vala, őrdög ſkola- yabá őt boczáta vala, próbára atta vala, máſis raita ta- nulna, mindennec tükör volna, ackarattya ez volna.

Sőt bűn ellen Iſtennec haragját minden láſſa, minden ember hogy magát bűntől igen meg vonnya húl à nyers fa meg éghne, or az aſſu mint iárna, min- den iól meg gondollya, ki állani látatnéc, meg láſſa el ne eſſéc, mint ſ. Pál paranczollya.

Gyarloſág emberekben nagy vagyó mindének- ben, minden ember az bűnre hailo terméſetiben, az ordög- nec, világnac, az teſti keuáſágnac gyakran eſic tőrében, ióra valo réſekben, hamar feledezésben.

Vitézſég az ember- nec élete ez világó, azért illie minden légyen nagy vigyazásban, őrdög álnokſágá- nac, az teſti keuánſágnac ellene állásban, világ tūnya- ſágánac, az teſti batorſágnac táuoztatáſában.

Vitézſég az ember- nec élete ez Vilagon, azért minden éltében legyen fegyuer fogásban, az Hűt- nec paisában, idueſség ſíſakyában, az egy Ieſus Chriſtus- ban, az Iſten igeyénec őltőzzéc pantzellyában, igaság melly valſában.

Minden az Vr Iſtennec ſűntelen imátkozzéc, hűtben hogy Iſtentől ő meg erőſítelſéc, Iſteni ſele- lem- ben, élet- nec ſentſégében, végig hogy meg tartaf- ſéc, tölle mind ez világnac iő példa adattafſéc, az Iſten diczirtelſéc.

Ninczen tudgyue olly ember hogy ki bűnben ne eſſéc, az igazis hogy hétſer mindennap el ne eſſéc, Iſten itéletiből magánac ne hagyatnéc, hogy meg nem kéértetnéc, de Iſten intélſénec bűnről meg feddélſé- nec ackor hely adattafſéc.

Hogyha bűnben élendűnc, az bűnben ne marad- gyunc, az bűnnec rabſagából ottan ki menekedgyunc mint Daudid az Iſtennec ſauára fel ſerkennyűnc, bű- nűnk- ről vallafſt tegyűnc, magunkat meg alázzuc, Iſ- tennec könyőregyűnc, poenitentiát tarczuc.

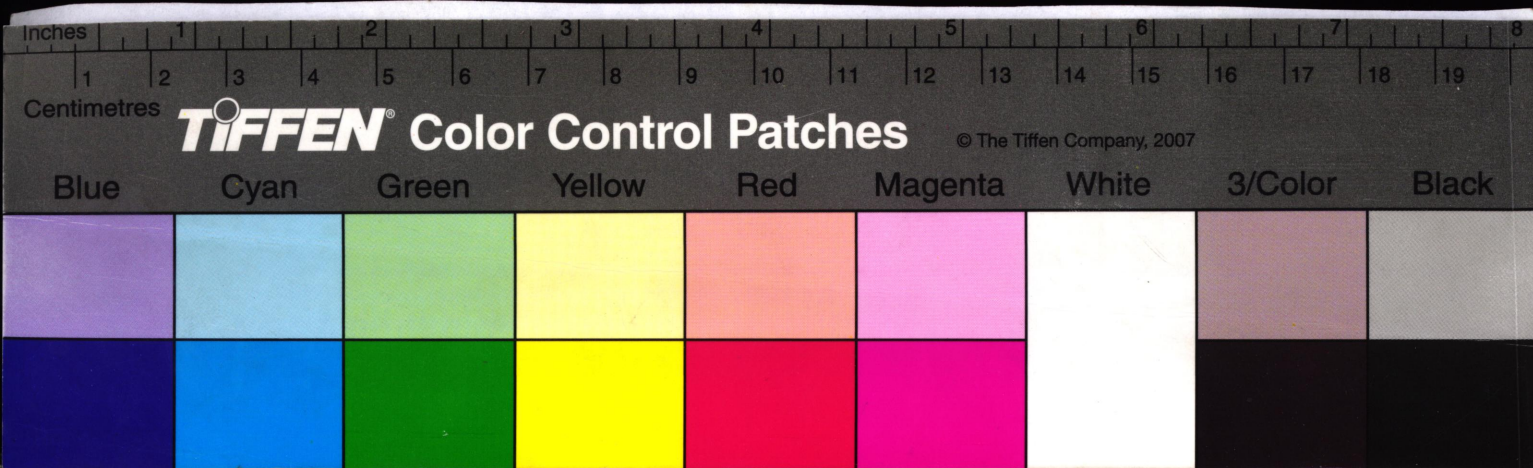
Semmi kétség ne legyen az Isten kegyelmében, mert igiretűnc vagyon az ő szent kegyelmében, Iesus Christus mi hozzánk mutató szírielmében, bizzunk nagy jó kedvében, soe bűnősekhöz való engedelmes-
ségben, szent fia érdemében.

Meg terő bűnőseknec bűnőket meg boczáttya, de fiait Világban fenytéc alatt tarttja, mint atya szírielméből őket meg lanyargattja, mert iauonkat ké-
uánnya, hogy bűnben ne essünk, bűnben el ne vessünk mind csak ez akarattja.

Ebből az Vr Istennec szírielmét meg ismerjük, hogy tölle fenytékben ez világban tartatunk, az jó-
uendő világnac bekecségcséc leszünk, nyugodalombá leszünk, Christussal egyűt leszünk, ha most vele szíri-
uedünk, velle meg diazúlónc.

Diczi ret nagy diczőség az Attya Vr Istennec, tífcséség szent Fiának az Vr Iesus Christusnac, minden méltóság legyen a Szent Lélec Istennec, mi egy vigaf-
talónknac, czeektől jó akarat, ez földön nagy bekecség az Isten fiainac.

Ezer ótfáz hetuenben és kilentz estendőben, az Seruator hegyénec czac nem színtén tővében, az jó Duna menténec az Tholna varosában est be irác ver-
sekben, hogy minden szent életben, Isteni felelemben, maradgyon igaz hűben.

16

Semmi kétség ne legyen az Isten kegyelmében,
mert igretűnc vagyon az ő fent kegyelmében, Iesus
Christus mi hozzánk mutató szerelmében, bizzunk
nagy jó kedvében, soe bűnősekhez való engedelmes-
ségben, fent fia érdemében.

Meg terő bűnőseknek bűnőket meg bocsátta,
de fiait Világban fenytéc alatt tartta, mint atya se-
relméből őket meg fanyargatta, mert iauonkat ké-
uánnya, hogy bűnben ne esűnc, bűnben el ne vesűnc
mind csak ez ackaratta.

Ebből az Vr Istennek szerelmét meg ismeryűc,
hogy tölle fenytékben ez világban tartatunc, az jó-
uendő világnak bekésűnc, nyugodalombá
lűnc, Christussal egyűt lűnc, ha most vele fen-
uedűnc, velle meg diazűlűnc.

Dicziret nagy diczűség az Attya Vr Istennek,
tisűtség fent Fiának az Vr Iesus Christusnak, minden
méltólag legyen a Szent Lélec Istennek, mi egy vigas-
talónknak, czeztől jó akarat, ez földön nagy bekésűség
az Isten fiainak.

Ezer ötűszet hetűben és kilentz estendűben, az
Seruator hegyénec czac nem finten tőűében, az jó
Duna menténec az Tholna varosában est be irac ver-
sekben, hogy minden fent életben, Isteni felelemben,
maradgyon igaz hűben.

ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

FINIS.

